સકરાતુ નામા

વ

મઓત નામા.

ઓર

ખાક નામા

ઉરદુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી હરફોંમેં
બહોત સેહત કે સાથ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર
એન્ડ પબ્લીશર
ઠે. ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

આવૃતી બીજી   પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદ—પીરમશાના રોજા પાસે શ્રી સત્યસાગર
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પટેલ, પોચાભાઇ ચકુભાઇએ છાપી

સને ૧૯૧૫

કીંમત ૦—૨—૦

દાસ્તાને

તિલિસ્મે હોશરૂબા.

ઇસ કિતાબકી કિતનીહી તઅરિફ્કીજાએ કુજુલ હય; કયું કે તમામ જમાના જાનતા હય કે યેહ તમામ હિન્દમેં મકબુલહય ઇસ કીતાબમેં અમીર હમજા સાહેબને અફરાસિયાબ જાદુગર કે તિલિસમાતો કો ઉસ્સે લડકર ફના કિયાથા. ઉસ્કા મજકુર હય, ઉમર અયારકી અયારીયે પકડકર હંસતે હંસતે લૌટ ન જાયતો હમારા જીમ્મા, મુસલમાનોકી બહાદુરીએ, ઈસલામકા જોશ, મયદાને જંગ- કેસીન ગરજ કિતાબ કયા હય, એક મરકા ખીંચકર શાએરને આપ કે સામને રખ દીયા હય. આશિકોંકી તો જાનહય નજમો નસર દોનોંમેં કમાલ કીયા હુવાહય, એકબાર દેખને પરહી મુનહસિર હય જયાદા તઅરિફ કરનાર ગોયા શોનેપર મુલમમા ચઢાનેકે બરાબર હય જબાન, ઉંર્દુ સહેલી હરકિસિકો સમજ પડ સકતી હય કાગજ ગ્લેજ સુનેહરી પુઠાપુસ્તક રોયલ આઠ પેજી કે ૬૦૦ સફેકી કીતાબકે સિર્ફ રૂ. ૩—૦—૦ પોસ્ટ ૦—૪—૦.

આજહી ઇસ કિતાબકો મુલાહિજા ફરમાએ.

મીલનેકા પતા

બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.

ઠે. તીન દરવાજા—અમદાવાદ.

સકરાતનામા વ મઐાતનામા.

* બિસમીલ્લાહ હીર રહમા નીરરહીમ *

યા ઇલાહી યા ઇલાહી યા રહીમ,
યા હલીમો યા હકીમો યા કરીમ,
અબ બહકકે મુસ્તફા વ ફાતીમા,
તું હમારા ખએરસે કર ખાતીમા.
મુસતફા પર જાન મેરા હએ નીસાર,
આલ ઓર અસહાબ પર ભી બાર બાર.

ઈમાનકા બયાન.

દીલસે અબ ઇમાન યું લાયા હું મએ,
એક હએ ઓર નહીં શરીક હએ ઉસ્કે તએં.
ઉસ્કે નામાં ઓર સીફતાં પાક હએં,
હએં ફરીસ્તે ઓર કીતાબાં ઉસકે તએં.
નેક ઓર બદ હકસે હએજાનાહું મએં,
રબ હએ રાઝી નેકસે ઓર બદસે નએં,
બાદ મરનેકે ઉઠેગે ઇન્સો જીન,
હએ કીયામત સબકે ઉપર એક દીન.
મુસતફા અફઝલ નબયાં કે હએં રસુલ,
દીલસે અપને મએં કીયા સબકા કબુલ.
મુસતફા કે ચાર અફઝલ યક દીલી,
બુબકર ફારૂકા ઉસમાનો અલી.

ઇમાનકે પૈદાયશકે સબબકા બયાન.

ફેરઝ હએ રખ યાદ અપની જાનમેં,
રબ કહા ઇનસાનકી યું શાન મેં,
તું અદમથા એક નુતફેસે વજુદ,
મએં દીયાહુ તા કરે મુજહકો સુજુદ.
તન દીયા મએં જાં દીયાં ઇનસા કીયા,
કએસે કએસે તુજહપે મએ એહસાં કીયાં.
કઓન હું મએ તા પીછાને તું મુજહે,
ઇસલાએ પએદા કીયાહું મએં તુજહે.
મએંહું અવ્વલ ઓર આખીર મએંહી હું,
મએંહું બાતીન ઓર ઝાહીર મએંહી હું.
જન્નત ઓર દોઝખકો મએં પએંદા કીયા,
હએ જઝા ઉસકો અમલ જએસા કીયા,
કર પીછાનત આપકી ઓર જાનકી,
જબ પીછાનત હો તુજહે સુબહાનકી.

મઓતકે અલામાતકા બયાન.

હએ યેહ અહેવાલે કીયામત અએ હબીબ,
બા ખબર હો વકત આયા અનકરીબ.
મઓતકે કઇ રોજ આગે અએ પીસર,
યેહ નશાન્યાં આવેગી તુજહકો નઝર.
આકે બોલે કોઇ તુજહકો ખ્વાબમેં,
યા ઇશારા હો તુજહે ઇસ બાબમેં.
આએગી યા તુજહકો બીમારી અગર,
યેહ અલામત જબકે ગુઝરે તુજહ ઉપર.
કામ અપને દેખકર હો ઝાર ઝાર,

જુઝ ખુદાકે કોઇ નહી હએ દોસ્તદાર.
કોઇ નહીં હએ દોસ્ત અપને સાતકા,
ઉઝર કર સબ અપની તકસીરાતકા.
કર વસીઅત હો વીદા સબ બાતસે,
ખો ન તુ અબ વકત અપને હાથસે.
વકત આખીર જબકે આવે તુજહ ઉપર,
બોલ કલમા દીલસે રખ સીજદેમેં સર.
જો બીસરકર મરગએ ઇસ બાતકો,
મારતે હએ સરપે અપને હાતકો.
પહોંચતા હએ વકત જબ સકરાતકા,
બોલતા હએ એક ફરીશતા ઉસકો આ.
છોડકર જાતાહએ તુ અબ યેહ જહાં,
ચેન જહાંમેં ફીરકે આતા હએ કહાં.
તું યહાંસે જાએગા કલમેકે સાત,
રાહતાંમેં ઓર તુજહકો હએ ન જાત.
અખીરતકા હએ તુજહે તોહશા, અગર,
કામ આવે આજ તેરા હએ સફર.
નેક તેરા હએ અમલ સબ ખ એર હએ,
ન્યામતાં હએ ઓર તુજહકો સએર હએ
આજ તું તોબા સે તાજા હેએ અગર,
હએ તુજહે યાકુતકા જન્તમેં ઘર.
આજકે દીન હએ તુજહે આવારગી,
હએ યતીમી બેકસી બે ચારગી.
આજકે દીન કોઇ નહીં આતે હએં કામ,
દેખલે અબ હાલ તેરા વસ્સલામ.

રૂહ કબઝ કરનેવાલેકા બયાન.

કાબીઝે અરવાહ યું મઇયતકે તઇ,
બોલતા હએ આજ તેરા કોઇ નહીં.
આજકે દીન ગોર તેરા ઘર હુવા,
વારીસોંકી મીલ્ક તેરા ઝર હુવા.
થા ગની તું આજ કયા મોહતાજ હએ,
સબ મતાઓ ઝીંદગી તારાજ હએ.
હોગએં હએં આજ ફરઝંદા યતીમ,
મહેરબા નહીં કોઇ તેરા જુઝ રહીમ.
આજકે દીન કયા હુવા હએ નાતવાં,
માલ તેરા દોસ્ત દોસ્ત તેરે હએ કહાં.
કયોન દેવે અબ દીલાસા દીલબરી,
ના કરેંગે ગોરમે કોઇ યાવરી.
સરપે તેરે આજ ખ્વારી હએ ગદા,
નહીં હએ વાલી કોઇ તેરા જુઝ ખુદા
નેક હએ તો આએંગી ખીદમતમેં હુર,
રાહતાં હએં ન્યામતાં રહે બાસુરૂર.
હએ જો કુછ આમાલ તેરે અબ તમામ,
દેખ તું આતે હએં આગે વલસલામ.

શૈતાનકે ફરેબકા બયાન.

આકે ઇબલીસે લઇ સકરાતમેં
બોલતા હએ લેકે પાની હાતમેં.
હાએ હાએ બોલ તું અએં દો ખુદા,
મએં તુજહે દેઉં પાની અએ ગદા.
તુ મોહમ્મદસે ઝરા ઇનકાર કર,

અબ તુજહે દેતાહું પાની ખ્વાસ બાર.
બાત ઉસકી ટાલકર કલમેંકે સાત,
જો ગયા હેએ ઉસકા જબત ઓર જાન.
જો કે માના ઉસ લઈકી બાતકું
હાએ વોહ કાશીર મુવા રખ યાદ તું.

સકરાતકા બયાન.

આહ ક્યા સકરાતકા હુએ યેહ બયાં,
હુએ સબોપર એકદીન આએ ભાઇજાં.
અંબીયાં કો દરદથા ઇસ બાતકા,
હાએ કએસા રોઝ હુએ સકરાતકા
નુહો આદમ રાતદીન હો બેકરાર,
ખઓફસે સકરાતકેથે ઝાર ઝાર.
શીસ ગે રો બોલતે હર આનમેં,
ખઓફ ક્યા સકરાતકા હુએ જાનમેં.
બોલતે ઇશહાકથે રો રોકે યું,
હાએ કએસા સખત દીન હુએ ક્યા કરું.
રાત દીનથા હુદકો રોના મુદામ,
નઇ અથા રોને બગએરઅઝ કોઇ કામ.
હાલ ક્યા હાફિકા બોલું તમામ,
ખઓફસે રોતે અથે હર સુબ્હો શામ.
આહ કર કર બો તેથે લુત યું,
સખત દીન સકરાતકા હુએ ક્યા કરું.
હાલ યાબા ઝકરીયાકા ક્યા કહું.
ખઓફસે સકરાકે રોતે રહે.
ખઓફસે સકરાતકે આએ નેકનામ,
શે અલીહુસ્સલાહ રોતે સુબ્હોશામ.

હાલ ઇસમાઇલકા અબ ક્યા કના
બોલતે થે રાત દીન ક્યા રૂબરૂ।
બોલતે યાકુબ દીલમેં સોઝ હુએ,
હાએ ક્યા સકરાતકા એક રોઝ હુએ
યાદકર સકરાતકી બે ઇખતીયાર,
રાતદીન રોતેથે યુસુફ આહ માર.
આહ ક્યા અહાયુબકી ઝરી કહું,
રાતદીન જારી અથા આંખોમે ખું.
આહો ઝારી યેહ અથી યુનુસકે તઈં,
હુએ અઅસા વક્ત નહી દુન્યામેં કઇ.
યા સુલેમાં કો યેહ ગમ દીનરાતકા,
હાએ મુજહકો ખઓફ હુએ સકરાતકા.
ક્યા કહું મએ હાલે મુસા ભાઇજાં,
રાતદીન આંખોસે થા પાની રવાં.
બોલતે ઇલ્યાસ યું વક્ત હુએ,
હુએ દીન સકરાતકા ક્યા સખ્ત હુએ.
બોલતે હારૂન રોરો સર બસર,
હાએ કએસા રોઝહુએ વોહ સખ્ત તર.
હાલે ઇસા ક્યાં કરૂં મએં અબ બયાં,
આંખશે થા રાત દીન પાની રવાં.
મુસતફા યુ બોલતે થે બા દરદ સોઝ,
હાએ ક્યા સાકરાતકા હુએ સખ્ત રોઝ.
હાએ કએસા સખ્ત દીનહને વોહ કબુલ.
ખઓબસે આતીહુએ અબ છાતી ઉબલ,
ના ખુદા કરતા મુજહે પએદા અગર,
હાએ યેહ દીન ના કબુ આતા નઝર.
અંબીયાકા હાલયા યેહુ આઇજાં,
અવલીયાકા હાલ ક્યા બોલું બયાં.

રાત દીનથી આહો ઝારી ઉનકે તઈ,
હાએ અએસા સખત દીન દુન્યામેં નઇ.

કયા હમારા હાલ હો ઇનસાફ કર,
હાએ અમેં ઉસ રોઝસે અબ બેખબર.
હાએ કયા સકરાતકા હએ ઇબતીદા.
મુખતસર દો બાતકી સુન અય ગદા,

બેકલી હોતી હએ અએશી જાનપર,
આગપર જુને હએ કોઇ અપના જીગર.
પેચ ખાતા આગપરસે જું કબાબ,
ઇસતરેહ ખાતાહએ તન સબ પેચ તાબ.

યું ગીરાં હોતા હએ સીના બાઇજાં.
અ ગીરા સીનેપે ગોયા આસ્માં.
પ્યાસકા કયા હાલ બોલું તુજકો મઇ,
આહ દરયા ખુદ હએ એક ઉસકે તઇ.
સુન હલુ પકતા હએ તનકે બીચ યું,
હએ ઉબલતા દેગચા આતસપે જું.
હાએ હાએ કીમા હો જાતા હએ તન,
હોચુંબકની નશ્તરોંકી તન બદન.

હાએ બંદ હોતા હએજબ સીનેમેં દમ,
જાનપર હો બેકલી અેાર દરદો ગમ.
હાએ હાએ સાંકશા હોતા હએ જોશ,
જબ નીકલજાતી હએ ઉસસે અકલો હોશ.
આંખસે જબ રોશની હોતી હએ દુર,
હાએ હાએ ઉસ્તુખ્વા હોતે હએ ચુર.

અએ બીરાદર હએ તુજહે નેકી અગર,
કામ આવે તુજકો અએસે વકતપર.
માલ તેરા દોસ્ત તેરા નેક નામ,
જો ઇઅએસે વકત નહીં હોવે હએ કામ.

કહેના રૂહકા તનકો.

રૂહ જબ જાતી હએ તનકો છો કર,
બોલતા હએ તનકે તઈ અએ બેખબર.
હાએ કયા દેગા ખુદાકો તુ જવાબ,
હાએ કયા દેગાં ખુદાકો તુ હીસાબ.
માલો ઝરકી આરઝુંમે તુ જીયા,
આજ તું પાના હએં સબ અપના કીયા.
બોલતાથા મએં તુજહે ઉસ વકતપર,
તુ ખુદાકી રાહમે કુછ ખએર કર.
હાએ હાએ કયું તુજહે હોવે નજાત,
ગોરમેં નઈ માલો ઝર આતા હએ સાત

મઇયતકે રોનેકા બયાન.

દેખ મઈયત આપકો રોતા હએ ઝાર,
બોલતા હએ હાથ સરપર માર માર.
હાએ હાએ કયા કરૂં મએ કયા કરૂં,
અબ એકેલા ગોરમેં કયું સો રહું.
તનપે મેરે પહેરન હએ સો કફન,
હએ હાએ આજ હું મએ બેવતન.
હાએ કયા શામે ગરીબાં આજ હએ,
હાંએ કયા સુબ્હે યતીમાં આજ હએ.
હાએ હાએ ગોર અબ ખાના હુવા
જાએ મેરી હાએ હાએ રોના હુવા.
કયા ગુઝરતા ગોરમેં હએ હાલ આજ.
સરપે મેરે હાએ કયા આતા હએ આજ
દોસ્ત મેરે હોગએ મુજહસે જુદા,
નઈ હએ મેરા કોઈ વાલી જુઝ ખુદા.

હાએ હાએ મએં હુવા બીસકી ગરીબ,
હુએ યતીમી બેકસી મેરે નસીબ.
ના કહેંગે યાદ મુજકો દોસ્તાં,
ન રહેંગા ઓરકા મેરે નશાં
હાએ હાએ મએં ખતા કએસી કીયા,
મએ ખુદાકી રાહમેં કુછ નહી દીયા,
હાએ કરતા મએં ખુદાકી બંદગી,
આંજ ના હોતી મુજહે શરમીંદગી.
ભાઇજાં અપના કીયા તુ પાએગા,
નહી છુડાને ગોરમે કોઈ આએગા.

તસલ્લી દેનેકા બયાન.

દેખ મઅઅન તીફલગંકા પીટના,
બોલતા હુએ ઉંકો સમજહા ઓર મના.
પીઆર કર કરભી લગા સબકો ગલે,
બોલતા હુએ અરે પીઆરે હમ ચલે.
અએ યતીમાં તુમ દુખ્યારે હો નકો,
હે તુમ્હારા હએ તુમ્હે અબરો નકો
આજ તુમપર હુએ યતીમી બેકસી,
કોઇ વાલી નઈ તુમ્હારા ઓર વસી.
હાએ હાએ કયા યતીમા હોગએ.
હાએ હાએ કયાં ગરીબાં હો ગએ.
હાએ કએસી તુમપે હુએ આવારગી.
ખ્વારગી આવારગી બેચારગી,
કયા હુઈ બેવારસી દીલદારસે.
બેયારસે દીલદારસે ગમખ્વારસે,
તુમ સરીકે નહીં જખમિ ગમઝદે.
ગમઝદે આફતઝદે માતમ ઝદે,

બખતરહમેથી રહા સુખ હોનઈ.
મએં હું મેહમાં હો અબર મેહમાનકી,
યેહ અચા તકરીરમેં અબ ક્યા કહું.
હાએ હાએ આજ મએં નાચારહું,
તુમ પીનાઓ હાથસે અપને કફન.
બી કરો હાથોસે અપને તુમ દફન,
આઓ તુમ અબ ગોરતક તાબુત સાથ.
ગોરકે મુજકો ઉતારો અપને હાથ,
રો નકો વાલી તુમ્હારા હએ ખુદા,
તુમ ખુશીસે અબ મુજહે દેના રજા,
મએં ખુદાકે કર હવાલે સબકે તઈં.
હોકે નનહા અબ ચલા જાતાહું મએં,
આજકે દીન મએ હુવા તુમસે જુદા.
તુમ રહો ખુશ અબ તુમ્હારા હએ ખુદા,
હાએ તુમકો છોડકર જાતાહુ મએં
બે:વનેદા ફીર નહી આતાહું મએં.
અએ પીઆરે હાલ મેરા દેખકર,
હો તુમ્હારે હાલસે અબ બાખબર.
રાતદાન રબકી કરો તુમ બંદગી.
મત કરો અપની અકરાત ઝીંદગી.

વીદાહ હોનેકા બયાન.

અએ બતીમાં મએં હુવા તુમસે જુદા.
તુમ કરો મત હએ તુમ્હના એબ ખુદા,
આઓ જલદીસે લગો મેરે ગલે,
ફીરકે અએસા વકત તુમકો કાં મીલે.
અલવી દાઅકા વકત આયા અલવીદાઆ,
અબ હુવા વાલી તુમ્હારા અલવીદાઆ,

હાએ હાએ અએ પીઆરે અલવીદાઅ,
હાએ હાએ અએ પ્યારે અલવીદાઅ.
ફીરકે અબ મીલના કહાં હએ અલવીદાઅ.
દેખલો સુરત યહાં હએ અલવીદાઅ.
હાએ કએસી હએ જુદાઇ અલવીદાઅ
કયા જુદાઈ આજ આઇ અલવીદાઅ.
આજ તુમપર એકસી હએ અલવીદાઅ,
નહી તુંમ્હારા કોઇ વસી હએ અલવીદાઅ.
હાએ હાએ અએ ગરીબાં અલવીદાઅ,
હાએ હાએ બેનશીબાં અલવીદાઅ.
વકતે ફુરસત નહીં રહા હએ અલવીદાઅ,
દેઓ અબ મુજહકો રઝા હએ અલવીદાઅ.

આવાઝ આનેકા બયાન.

આસમાસે ઊસકા આતી હએ નીદા,
આજ તેરા નહી કોઇ હએ જુઝ ખુદા.
તુજહ પરીકા એક પહેના પઅેરહન,
કયા છીપાએ ખાકમેં નાઝુકબદન.
હાએ હાએ તુજહ સરીકે હુરકા,
સબ ચલે હએં કર હવાલે ગોરકા.
તુજહ સરીકે ચાંદકા કર દરદ નાક,
ઇસ કદર લાદે હએ નાઝુક તનપે ખાક.
હાએ તેરા ગુલબદન ઔર સરવે કદ.
કયું રહેગા ખાક તેરા હએ લહદ.
હાએ કએસા તું અથા એક આફતાબ,
હાએ કએસા તુ અથા એક માહતાબ.
તું અથા દીલકે ચમનકા હાએ ફુલ
કયા પડી હએ આજ તુજહપર ખાક ધુલ.
હાએ કએસા કયા અથા તું નવરતન,

હાએ કએસા તનગ તેર હુએ કફન.
હાએ કએસા લાલથાં યાકુતથા,
જાનકા બાતોસે તેરી કુતથા.
કયા છુપાયા સર કફનકે ચાકમેં
ચાંદ સુરત સો રહા કયા ખાકમેં

હાએ કએસાથ ચીરાથા ખાનદાં,
આજ તુજહકો ગુલ કીયાં બાદે ખીઝાં.
જાનતેથે સબ તુજહે સરતાઝ હુએ,
હાએ કએસા ગમ તેરેપર આજ હુએ.

જીનથા સબ દોસ્તોકાંભી જીગર,
હાએ કએસા સો રહા હુએ ખાકપર.
જાએ તેરી હાએ વીરાના હુવા,
દોસ્તોસે આજ બેગાના હુવા.
ચાંદસા મુહ હાંએ તેરા અએ જવા,

યાદ કર રોતેહુએં તેરે દોસ્તા,

હાએ કએસે ગમમેં હુએ અએ ગમઝદે,

હાએ કયા માતમ હુએ અએ માતમઝદે

કલકે દીન તું બાદશાથા ઓર અમીર
હાએ કએશા આજ મીસકીં હુએ ફકીર.
હાએ કએસા તું હુવા મીસકી ગરીબ,
યેહ કફન ઓર ગોરથા તેરે નશીબ.

મહયનકે પએગામ કરનેકા બયાન.

બાઇ જા મય્યતકે તઈ જબકર દફન,
દોસ્તાં જાતે હુએં રોતે ઘર કુદન.
બોલતા હુએ હાએ હાએ દોસ્તાં,
કયું ચલે હુએં છોડકર તનહા યહાં.
હાએ મીસકી ગોરમેં હું આજ અએં,

હાએ હાએ આજ મેરા કોઇ નએં.
સબ જીગર પારે યતીમાં હોગએ,
હાએ કએસે વોહ ગરીબાં હોગએ.
નહી હએ વાલી કોઇ ઉનકા ઓર વસી,
હએ ગરીબી ઓર યતીમી એકસી
ઓ દુખ્યારી આજ બેવા હોગઇ
રાહનાં સબ હાએ અપની ખો ગઇ
ઓ સુનાવે હાલ અપના કીસકે તઇ.
કયા કરૂં મએં હાએ ઉસકા કોઇ નઇ.
તુમ ખુદાકે વાસ્તે અએ દોસતાં,
મુસતફાકે વાસ્તે અએ દોસતા.
ઉસકો દો જાકર દીલસા દોલભરી
કયા હુવા હએ હાલ કએસીથી પરી.
તુમ ખીલાઓ સબકો જા સમજહા મના,
હએ દુખ્યારે તુમ કરો છતા પના.
જા કહો તુમ ઉન દુખ્યારો કોં સલામ,
ઓર કહો બખશો ગુનાહ મેરે તમામ.
અબ યહી હએ આરજુ અએ દોસતો,
ફાતેહાસે તુજ મુજહે બીસરો નકો.

મઓતકે કહેનેકા બયાન.

મઓત જાકર બોલતી મઇયતકે સાથ,
કયા સબબ રોતા હએ તું મલમલકે હાથ.
તુજહકો નઇથી આજકે દીનકી ખબર,
આહો ઝારી આજકી હએ બે અસર.
નહી ખબરથી મરગએ હએ અમ્બીયા,
નહી ખબરથી મર ગએ હએ અવલીયા.
ચાંદ સુરજકે હઝારાં આફતાબ,
બદશાહા ઓર અમીરાં બેહીસાબ.

હાએ હાએ કંઇ હઝારાં ખુબરૂ,
થી ઉન્હોકે દીલસેં ક્યા ક્યા આરઝુ.
કએસે કએસે નવજવાં ઓર સરવે કદ,
પાએ હએં હાથોસે મેરે વે.હ લહદ.
ક્યા સબબ તું જાનકર અંજાનથા,
ક્યા ખતા કીએસી નાદાનથા.

કબરકેઆવાઝ કરનેકા બયાન

બોલતી યું ગોર ઉશકો હએએ કુબલ
કાહેકો રોતાહએ અપને હાથ મલ.
કાહેકો બે ફાયદા અબ રોદીયા,
હાએ કએસા વક્ત અપના ખો દીયા.
નહી ગયાથા હાએ ગોરસ્તાનપર,
નહીં કીયાથા તુ મઝારોપર નઝર.
નહી ખબરથી અવલીયા ઓર અંબયા,
બાદશાહ નામ વર એ ઇંતેહા.
હાએ હાએ ખાકમેં સબ ગલગએ,
ખાકમેં સબ પાક હો'ર મીલગએ.
નઈ રહા હએ નામ ઓર ઉનકા નશાં,
ગુમ હુએ હએ ખાનુમાં ઓર ખાનદાં.
નહી કીસીકો નામસે ઉનકો ખબર,
નહી જહામેં હાલકા ઉનકે અસર.
જાનકર કએસી કીયા હએ તુ ખતા,
કા ખલાસી આજ તુજહકો હએ બતા.

બેવફાઈ માલો દવલતકા બયાન.

બોલતા હએ તબ અમલ બદબખ.કે તઈં,
આજકે દીન કોઇ તેરા સાથ નઈં,
માલ તેરા દોસ્ત તેરે બે વફા,

હાએ કએસા વાહ કીએ તુજહપર જફા.
ગોહમે અબ તુજહકો તનહા છોડકર,
દોસ્તાં જાતે રહે ઓર માલો ઝર.
તુ બતા કએસી કીયા મએં કયા કહું,
નેકહું યા બદહું તેરે સાથ હું,

મુનકીર નકીરકે સવાલ કરનેકા બયાન.

પુછતે હએં દો મલક નઝદીક આ,
કઓન તેરા તેરા હએ ખુદા ઓર મુસ્તફા.
કયા તેરા ઇમાન ઓર ઈસલામ હએ,
બોલદે ઉસ બાતમેં આરામ હએ.
સાફ ઉનકો ના અગર દેવે જવાબ,
કઇ તરેહકે ઉસકે તઇ દેવે અઝાબ.
ઉસકા રોના ગર સુનેગે ઇન્સો જીન,
ના ગરેંગે ઝીંદગી કોઇ એકદીન.
હાએ અએસે વકતમેં તુ રો નહો,
બા ખબર હો વકત અપના ખો નહો.

રૂહુને કલબકા બયાન.

બોલકર મયઅતને યું રોતા હએ ઝાર,
હાએ મેરા કોઇ નહી હએ દોસ્તદાર.
હાએ હાએ હું અકેલા મએં યહાં,
નહી ખબર લેતેહએં મેરે દોસ્તાં
હકતઆલા ઉસકો જબ કહેતાહએ યું,
અએ બીચારે કયા સબબ રોતાહએ કયું,
રો નહો તું આજ અએસા ઝાર ઝાર,
રો નહો હું આજ તેરા દોસ્તદાર.

અગે બીચારે રો નકો તું રો નકો,
દોસ્ત હું મઍ ગમઝદે તું હો નકો.
તન દીયા મઍ જાં દીયા ઇમાં દીયા,
કએસે કએસે તુજકુપે મઍ એહસાં કીયા.
તું અદમથા મએં દીયા તુજકો વજુદ,
ઔર ફરીશ્તોસે દીલાયા મએં સુજુદ.
કયા અથા તું કયા હુવા રખતા હએ યાદ,
મેહેર મેરી લાખ માંસે હએ ઝીયાદ.
કયા ગુનાહ કએસી કીયા હએ તું અઝીમ,
રો નકો મએં મેહેરબાંહુ ઔર રહીમ,
જએસી માં બચ્ચોકે ઉપર મેહેરબાં,
હું ઝીયાદા ઉસ્સે તુજહપર મેહેરબાં
દેખ રખકી મેહેરબાની બાઇજાં,
ખો નકો તું ઉમર અપની રાયગાં.

અરવાહકું નસીહત કરનેકા બયાન.

મુરદગાં આતે હએં સુન ઇસ બાતકો
ધરકો અપને સબ જુમાકી રાતકો.
બોલતે હએ સબકે તઈં હો ઝારઝાર,
ઝીંદગીકા કુછ નહી હય એતીબાર.
ઉમર અપની રાયગાં તુમ ખો નકો,
આખીરતમેં સખ્ત રુસવા હો નકો.
હમ અગર કરતે ખુદાકી બંદગી,
હમકો હોતી ના કછુ શરમીંદગી.
મેહેનતોંસે ઝરકો હમ પએદા કીએ,
રાયગાં આખીરક તઈં હમ કરદીએ.
હમ ખુદાકી રાહમેં દેતે અગર,
આજ હોતી હમપે રહેમતકી નઝર.

હોગઇ હમસે ખતા અએ દોસ્તો'
તુમ કભુ ઈસ બાતસે ગાફીલ નહો.
તુમ ખુદાકે વાસ્તે નેકી કરો,
મુસ્તફાકે વાસ્તે નેકી કરો.

વકત અબ હએ છોડદો બદ ચાલકો
દેખલો આખીર હમારે હાલકો.
દોસ્તાં અબ વકત તુમકો હાત હએ,
ના કરેં નેકી અગર હએહાત હએ.
ઉમર અપની રાયગાં હમ કરદીએ,
હાએ હાએ હમ ખતા કએસી કીએ,

હશરકા બયાન.

હકતઆલા યું કહા કુર આનમેં,
ફેર ઉઠેંગે મુરદગાં સબ આનમેં.
જબ કે હોગા હશરકા દીન આશકાર.
અંબીયા લરઝેંગે હોકર બેકરાર,
અવલીયાકી આહો ઝારી કયા કહે,
કાંપતે ઓર કાંપતે રોતે રહે,
દુસરોંકા હાલ કયા હોગા વહાં.

યું ઝરા ઇનસાફ કર અએ ભાઈજાં,
બે નમાઝી સબમેં રૂસવાં હો રહાં.
હાલ અપના દેખ રો રો યું કહે.
હાએ હાએ આજ મએં રૂસવા હુવા.
હાએ હાએ મએં ખતા કએસી કીયા,
હકતઆલા આવેલા ઇનસાફપર.
હોવેગા હરએકકા જાહીર ખએરો શર,
સબસે લેવે ઝારા ઝરાકા હીસાબ.
નેકકો હએ રાહતાં બદકો અઝાબ,
બી બદી નેકીકા તાલે બાદઝાં.

ઉસકા સખ્ત જીસકા નેઝા હએ ગીરા,
આહ દેવે સબ્કતઈ નામેં અમલ.
વક્ત અએસા નહીં જહાંમેં હએ કબુલ.
હક રખેગા પુલકો દોઝખકે ઉપર,
હાએ હાએ સબકા ઉસપર હએ ગુઝર.
કઇ તરેહકે ઉસકે હએં રંજો હજાબ,
ઉસકા નહી હએ ખઓફ જીસકે હએ સવાબ,
ગર લીખું મએં રંજ દોઝખકા બયાન,
ઝીંદગી દુશવાર હોવે ભાઇ જાન.
ભાઇજાં અબ વક્ત હએ તોબા કરો,
દેખકર કામોંમેં અપને ખુબ રો.

શફાઅતકા બયાન.

મુસ્તફાકે પાસ જાકર ઉમ્મતાં.
યું કરેંગે આહો ઝારીકા બયાં,
તું હમારા હએ વસીલા હમકો બસ.
તુજહ બગએરઝ કોઇ નઇ ફરયાદરસ,
થે હમીં નાબુદ નહીંથા હમકો ખુદ,
પાએ હમ સબ તુરશે તેરે વજુદ.
નહી હએ તુજહ બીન રહેમતુનલીલ આલમીન,
કર શફાઅત યા શફીઉલ મુઝનબીન.
દેખકર ઉમ્મત વહીં હો બેકરાર,
સર બરાહના પા બરાહના ઝાર ઝાર,
જએસા માકા પ્યારહએ બચ્ચોં ઉપર.
ઇસ તરેહસે સબકે તઈ વોહ પ્યાર કર,
આહો ઝારીસે કહેંગે રેહમતી
ઊમ્મતી યા ઊમ્મતી યા ઊમ્મતી,
ઊમ્મતી તુમ ગમઝદે અબ હો નકો,
મએં તુમ્હારા હું વસીલા રો નકો,
પ્યાર મેરા બાપ માસે હએ ઝીયાદ,

ઊમ્મતી યા ઉમ્મતી રખતાહું યાદ.
દેખકર રોતાહું તુમકો ઝાર ઝાર,
હો નકો અબ ઉમ્મતી તુમ બેકરાર.
આંખ સબકી પુંછ અપને હાથસે,
કર તસલ્લી સબકે તઈ સબ બાતસે.
પ્યાર કરકરબી લગા સબકો ગલે,
સર બરાહના અરશકે જાકર તલે.
યું કહેંગે કરકે સીજદા જબ નબી,
બખશ દે ઊમ્મતકો મેરી યા રબી.
ઊમ્મતાંકી કર શફાઅત મુસ્તફા,
ઉમ્તાંકો હુઓઝે કવસરપર લીજા.
અપને હાથોસે ન્હેલાવે સબકે તઈ,
અપને હાથોસે પીલાવે સબકે તઈ,
આએંગે જન્નતમેં સબકો સાથ લે,
ઊમ્તાંકા હાથ અપને હાથ લે.
જીસકદર હુએ જીસકેતઈ ઇલમો અમલ,
ઊસકદર હુએ ઊસકો જન્નતમેં મહેલ.
હાહતાં હુએ કઈ તનેહકી રાહતાં,
ન્શામતાં હુએ કઈ તરેહકી ન્યામતાં.
હુરહુએ ઓર સએર હુએ ગુલઝારહુએ,
સબશે બેહતર ન્યામતે દીદાર હુએ.
રંજો રાહતકા બયા કબતક હયાત,
શીરક સે તુ દુર હોજા હુએ નજાત.
ભાખ્જાં નુરલ હુદા યેહ હુઇ તમામા,
મુસ્તફાપર હો દરદાં ઓર સલામ,

મઓતનામા.

હઝરતે આદમ નબી નીચે ઝમીકે ચલબસે,
નુહ કીશ્તીઆને આલમકે યહાંસે ચલ બસે.
યુસફા યાકુબો ઇસ માઇલો ઇસહાકો ખલીલ.
ઓર સુલમાં આસમાની મેહેરવાલે ચલ બસે.

હુર ઓર ઇદરીસો યુનુસ સીશો અઇયુબો શએબ,
દાવતે ઇસલામ કરકે ઠએરે ચંદ ચલ બસે.
આસમાંપર ઇસા ઓર દાઊદ મુસા ખાકમેં,
લેક તવરએતો ઝબુર ઇંજીલ હકસે ચલ બસે.
વાસ્તે જીનકે ઝમીનો આસમાં પએદા હુવા,
જન્નતલ ફીરદઓસમેં વોહ હકકે પીઆરે ચલબસે,
આહ બુબકરો ઊમર અફસોસ ઊસમાનો અલી,
સીદકોઅદલોહીલમો ઇલ્મ અપના દીખાકેચલબસે.
હઝરતે ખએરૂંનીસા બેટી રસુલુલ્લાહકી,
તઇયબો તાહીર નબીકે દોનોં બેટે ચલ બસે,
નુર ચશ્મે મુરતુઝાને દેનેસે દુસમનકે ઝહેર,
પી લીયા ઓર પારએ દીન મુહસે ડાલે ચલ બસે,
શાસે દશતે કરબલાને ઝાલીમોંકે હાથસે,
ઝખમ તીરો નેઝા વ શમશીર ખાકે ચલ બસે.
બુ હનીફ શાઇર ઓર માઇકો હંબલ ઇમામ,
ઇન્તેઝામે શરઅ કરકે દેકે ફતવે ચલ બસે,
ગઓસેઆઝમશેખઅબદુલકાદરએકઆલમકેફખર.
ઓર જુનીદો શબલી આસાનસફ્ફસ કીતનચલબસે.
કએસરો રૂસતમ વ જમ નવશેરવાંવ કએકુબાદ.
કેંબસે કએસે શાહ ઇસ આલમમેં આએ ચલ બસે.
યુસુફો શીરીનો ઊઝરા લએલી જહ બીલકએસને,
ઊમર ભરકી અશરતેં દેખે તમાશે ચલ બસે,
વામીકો કએસો સુલેમાનો ઝલીકા કોહ કન,
આશકે કામીલથે યેહ લાખોમેં અચ્છે ચલ બથે,
અનવરી વ સઅદી વ જામી નીઝામી અનસરી.
સબકે સબ સુલતાન અકલીમે સુખનથે ચલબસે.
થે જો હુકમા ઓર અરસ્તુ ઓર અફલાતું હકીમ,
કુછ ન હીકમત ઝીંદગીકા અને સીખે ચલ બસે.
બુ જલીસેથી હઝારોં આએ દુન્યામેં તબીબ,
મઓતકી દારૂ કહીસે પર ન લાએ અલ બસે,
સાથ જીનકેથા યહાંપર લશકરો ફઓજો સિપાહ,

બેકસોસે કબરકે અંદર આકલે ચલ બસે,
એક સાઅતભી ન ઠએરે જીનકા વાદા આગય.
દીલહીકે દીલમેં રહે અરમાન સારેચલ બસે,
દેખતેહી દેખને અકસર અઝીઝો આશના,
તંદુરસ્તો ખુબ સુરત ચલતે ફીરતે ચલ બસે.
હાએ કોઇભી ન પલટા ઓર ન ભેજી કુછ ખબર,
ચુપકા હોકે શહેરે ખામોશાંમે અએસે ચલ બસે.
ચલ બસેગે એક દીન હમભી ઇસી સુરતસે આ,
જીસતરેહ ઝેરે ઝમી યેહ લોગ આએ ચલ બસે,
જએસેચ તબસ્સુનાબયાઆવોરોંકાહમકરતેહએહાએ
દોસ્ત કલ હમકો કહેગે આજ વોહભી ચલ બસે.
બાતએ અસલી ચલનેકી ઝરા તુ ફીકર કર,
ખોલ આખે દેખ ઇતની યાર કએમે ચલ બસે

ખાકનામા.

મુસાફર હોકે રહેતાથા, દુનીઆકા દરદ સહેતાથા,
સદાદીન રાત કહેતાથા, કે આખર ખાક હોજાના.
ઉમર સબ ખો રહે સારી, પડે દુખ ગેરમે ભારી,
લહુસે નએન કરી જારી, કે આખર ખાક હોજાના.
અગર ગાફીલજો કોઇ સોવે ઉમરસો ગતદીન ખોવે,
રહે ખાબકી નીંદમે સોવે કે આખર ખાક હોજાના.
સો સુખ સહેજ રાહતમેં, સદા રહે ઓહદો તાઅતમેં,
અજલ પોહોંચેલા સાઅતમેં કે આખર ખાર હો જાના
જીન્હોં ઘર ઝુલતે હાથી, હઝારો રાત દીન સાથી,
ઉન્હોકા ખા ગઇ માટી કે આખર ખાક હોજાના,
જીન્હોકે લાખથે ઘોડે, સદા ઝર બક્તકે જોડે
ઉનું કું મોતને મોડે, કે આખર ખાક હોજાના,
સુલેમાં સાહથે હાતમ, અગર નોસેરવાં ખાતમ,
દુનીઆંસે કરચલે માતમ કે આખર ખાક હો જાના,
સીકંદર રૂમકે સુલતાં અગર જમશેદ થે લુકમાં,
ઉનેભી ગલે કફન ટેકંના, કે આખર ખાક હો જાના.
કે મુસદ્ શાહે ફીનઆની, ઝુલેખાં મશરફી રાની,

કિએ સબ મોતને ફાની કે આખર ખાક હો જાના,
સદા સબ બેઠતે મીલ મીલ મેહેલમેં બાજતે ત્રમ્બલ,
રહે સો ગોરમેં ગલ ગલ કે આખર ખાક હો જાના,
ખુશીસે મેહેલમેં હસતે હજારાં બાગકે રસ્તે,
દેખો અબ ધુલમેં બસતે કે આખર ખાક હો જાના,
બીછાને રેશમી રખતે ખુદાકા ખોફ નહી કરતે,
મજા સો મોતકા ચખતે, કે આખર ખાક હોજાના,
હજારાં દેશકે રાજા, ઉનું મુખ ચાંદણી લાજા,
નગારાં મોતકા બાજા, કે આખર ખાક હોજાના,
ન કર તું માલકી મશતી, ઉમર ચલ જાએગી સસ્તી
તલાતલે મોત હુએ હસતી કે આખર ખાક હોજાના.
નબીથે પાક પેગમ્બર, ખલકમેં ચાંદથે અનવર,
ગએ સબ જહાંકુ છોડકર કે આખર ખાક હોજાના.
વલા હક રાહકે આલમ લીએ સબ દીનકે માલમ,
ન રહે વો મોતથી સાલમ કે આખર ખાક હોજાના,
પેગમ્બર પાકથે સારે વોહી સબ મોતમે હારે.
લહેદમ ખોદકર ગાડે, કે આખર ખાક હોજાના.
લડકતી બાંધતે પાગાં, મંડલમેં રંગ ઓર રાગાં,
ઉનું ઘર બેડવે કાગાં કે આખર ખાક હોજાના,
તખત પર હુકુમ જો કરતે ખઝાના માલકા ભરતે,
દેખો ઉસે ધુલમે ધરતે કે આખર ખાક હોજાના.
સીપાઇ પાલખી ચડતે, હજારાં રાજોશું લડતે,
દેખો સોઇ ગોરમેં પડતે, કે આખર ખાક હોજાના,
કઠણ હુએ ગોર અંધારી દરદ ગમ ઉસમે હુએ ભારી,
નયનસે આબ કર જારી કે આખર ખાક હો જાના,
જીન્હોં ઘર લાખ થે હીરે સદા મુખ પાનકે બીડે,
ઉન્હોકુ ખા ગએ કીડે કે આખર ખાક હો જાના.
અજલ સો બાતમેં આવે, અંધેરી લહેદમેં જાવે,
બરાબર ધુલ ઉસે ખાવે કે આખર ખાક હોજાના.
જીન્હોકે પુત ઓર પોતે સદા સુખ સહેજ પર સોતે
ઉન્હોકુ લે ચલે રાતે, કે આખર ખાક હો જાના.

*તમામ હુવા સકરાત નામા વ મોત નામા.

ખાકનામા તમામ હુવા.